

CITATELJII! Prosimo, poglejte na številke poleg naslova za dan, ke vadi naročnišnje poteče. V teh časih splošnega je list V imeti naravnopravje plačano.

Brusen Gornji E. 12nd St
116 2043 Ko

No. 42 — Število

VOLUME LII. — LETNIK LII.

NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 1, 1944 — SREDA, 1. MARCA 1944

GLAS NARODA

Admiralski otoki zasedeni

General Douglas MacArthur je sporočil, da se je ameriško vojaštvo včeraj izkrcalo na Admiralskih otokih 330 milj severno od Rabaua na New Britain otoku. MacArthur je sporočil, da je vsled zavzetja teh otokov zajetih 50,000 Japoncev na Bismarckovih otokih, obenem pa je tudi odprta pot proti Filipinom, ki leže 1300 milj dalje proti severu.

Oddelki prve kavalerijske divizije so se izkrcali na Los Negros otoku ter so po kratkem boju zavzeli izbirno Motome letališče, ki ga Japonezi niso mogli pravočasno razbiti. Poročilo dodaja, da je bil japonski odpor kmalu zdobiljen.

Ponoči so bojne ladje in aeroplani bombardirali otoke, proti jutru pa so se izkrcale kompane čete na majhnih ladjah z rušilcem.

General MacArthur je z bojnimi ladji gledal, kako so se vojaki izkrcali na Los Negros otoku.

Japoneci v zraku niso nudili nikakoga odpora, kajti nobeno poročilo ga ne omenja.

Med Admiralskimi otoki je otok Manus največji in ga loči od Los Negros otoka le ozka morska ožina.

Z zavzetjem Los Negros otoka je bila Japoncem namah odrezana zveza med Trukom na severu in Bismarckovimi otoki na jugu in tako so odrezane tudi japonske posadke na New Britain in Bougainville.

Japoneci so v veliki zagati vsled velikih izgub bojnih ladij in aeroplakov. Ameriški rušilec pogost po več dñi nemoteno plovejo okolo New Ireland otoka, potapljajo ladje in obstrelijejo otoke med New Britain in New Ireland. Zadnje tedne so Japoneci dobivale silno lude udarec. Aeroplani admirala Halseya so sipaši smrt in uničenje na 22,000 Japoncev na Bougainville otoku in tudi bojne ladje so skoro nemoteno obstrelijevale japonske postojanke.

VSTAJA ARGENTINSKE MORNARICE

Poročila iz Buenos Airesa naznanjajo, da se je argentinska mornarica pod poveljstvom admirala Vernengo Lime uprla proti vladni Farrelle in Perona. Mornarici pomagajo mnoge skupine vojakov in posebno garnizija v Campo de Mayo in razne politične skupine ter so od poslujočega predsednika Ideomiro S. Farrela in polkovnika Juanu Perona, voditelja polkovniške ldkice zahtevali, da prepresti Mlado argentinsku vrhovnemu sodišču, čezar predsednik Roberto Repetto je že prišel v Buenos Aires, iz Mar la Plata.

Letalo v dar kralju

Washington, 28. feb. — Polkovnik Fotić je danes obelodanil vest, da je dobil jugoslovenski kralj Peter II. od ameriških sil v Kairu letalo, katerega bo uporabljal za svoje osebne potrebe.

Slika kaže prizor v sodniški dvorani v osvobojeni Italiji, kjer se neki obtoženec za govarja pred zavezniškimi vojnimi oblastmi.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Recentered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3d, 1873.

TA MESEC je posvečen Rdečemu Križu

Rdeči križ Vam posveti VSAK mesec!

Koliko so Rusi dobili potom Lend-Lease-a

Washington. — V teku 27 mesecev, od oktobra meseca 1941, pa do januarja meseca 1944 so poslale Združene države Sovjetski Rusiji lend-lease pomoč, ki znaša v skupini tonazi 8,400,000 ton vojnega materiala, živeža ter drugih sličnih nujnih potrebščin ter predstavlja vrednoto \$4,243,804,000, kot je to obdelal Leo Crowley administrator za vnanjo ekonomijo.

morju in nevarnost bombardiranja iz zraka.

Nekateri washingtonski opozvalci menijo, da je namen potročila o pomoči Rusiji opozrti Sovjetu na dejstvo, da je ameriški lend-lease igral precejšnjo vlogo v porazu Nemcev na ruski fronti in radi tega ne more Rusija ozir, sovjetska vlada sama odločevati v zadavah poljskega problema mej in v predlaganju mirovnih pogodb in zahtev Finski.

Anglija dobi tudi velike množine lend-lease pomoči iz Amerike. Tekom meseca decembra lani je bilo poslanega Rusiji in Angliji 900,000,000 živeža in sicer 51 odst. Rusiji, 42 odst. pa Angliji. Dvaindvajset odstotka poslanega živeža je bilo v obliki mesa in mesnih produktov. Sladkorja se je poslalo 19 odst. mlečnih produktov pa 12 odstotkov.

Mr. Crowley je dejal, da je prejela Rusija tekoma leta 1943 okrog tri in pol odstotka od našega celotnega živežnega pridelka. Presnega masla se je poslalo Rusiji dozdaj 50,000 ton za uporabo v bolničah. Varna je bila za Ruse tudi dostava maččob, katerih se je poslalo okrog 580,000 ton. V ruski zimni igra maččoba v prehrani veliko vlogo, ker ako vojaštvo in civilno prebivalstvo nima dovolj maččobe v hrani, težko prenaša ostrost ruske zime.

Poleg hrane je bilo Rusiji poslano tudi seme in sicer kakih devet tisoč ton. Namesto dodatnega golinogolja ali gasolina, so bile Sovjetom dostavljene čistilne naprave, ki so bile postavljene v rabe na ruski zemlji, kjer so ameriški inženirji pomagali pri potrebnih konstrukcijah olnjih čistilnih naprav.

Poleg olnjih naprav in strojev za čiščenje olja so bili Rusom poslani tudi razni industrijski stroji in naprave za tovarne za izdelovanje gumija oziroma gumijastih obročev za trukce. Strojne naprave te vrste so bile deloma stare, deloma nove in tovarna na Ruskem, ki je bila opremljena z ameriškimi napravami, more sedaj proizvajati okrog en milijon gumijastih obročev za trukce na leto, in sicer iz sintetičnega ter naravnega kavčuka, katerega proizvaja in prireduje Rusija sama.

ITALIJANSKA FRONTA:

Že deseti dan vladajo primoroma mir na fronti južno od Rima. Ta mir pa so včeraj ob 6 zjutraj skalili Nemci, ko so pričeli obstreljevati zvezniško črto dve milji jugozapadno od Aprilije.

Artillerijski oganj pa je Nemci vrgel nazaj v njihove pravne postojanke. Tudi Anglezi so bili ob reki Moletti zapleteni v nekaj bojev, ki pa se ne morejo primerjati z boji, ki so divjali stiri dni in so bili končani 19. februarja.

Ob obrežju pod Rimom je bilo vreme oblačno in bolj gorko, po nekaterih krajin fronte pa tudi deževalo.

Vsled meglegona vremena ni bilo nobenega nemškega aeroplana v zraku, tembolj pa se oglaša z gorskimi višin nemška artilerijska, ki obstreljuje obrežje in zelo ovira izkrcavanje zvezniških vojakov.

Okoli Cassina si Nemci ne prestano prizadevajo, da bi prebili zavezniško črto po gorovju severozapadno od porušenega mesta.

Kanadski letaliči so ob Jadranski na jugoslovanskem ozemlju z bombami razbili pet nemških vlakov z vojaštvom. Nemci so v strahu bežali iz gorovja vlakov, Kanadčani pa so jih streljali s strojnicami.

Stalin je odgovoril predsedniku

Maršal Stalin je na čestitke predsednika Roosevelta rdeči armadi k njeni 26. obljetnici v svojem odgovoru rekel, da je blizu čas, ko bodo skupne zavezniške vojaške sile dosegle svoj cilj na podlagi medsebojnega dogovora v Moskvi in Theranu. Ta cilj pa je popoln poraz Hitlerjeve Nemčije,

Poški kardinal arretiran

Nemške oblasti v Franciji so arretirale poljskega primata kardinala Avgusta Hlonda, ki je živel v Lurd. Poljska brzjavna agentura sedaj dolži vihlyško vlado, da je kriva, da so Nemci kardinala zaprli, ker mu ni hotela izdati vizuma za potovanje v Anglijo in Združene države.

Jugoslovanska fronta

Obstreljevanje otoka Korčule

London, 28. feb. — Zaeno s partizanskimi prizadevanji, da dobre nazaj pod svojo kontrolo važne dalmatinske otroke, so zavezniški letaliči prisločili na pomoč z napadačnim važnimi sovražnikovih postojank med obrežnimi pristaniščimi mest Spištom in Dubrovnikom, a britski rušilec pa so medtem obstreljeval postojanke nacijev na otoku Korčuli.

Zadnje vesti Osvobodilne fronte

London, 28. feb. — Sovražnik je prešel v ofenzivo, kakor poroča radio Svobodna Jugoslavija in sicer na Koroščem in Sloveniji oziroma na Štajerskem.

V Hercegovini se nemška nova ofenziva nadaljuje in sledi boji s v teku. V enem spadu blizu Sanski mosta je bilo ubitih sto sovražnikov. Pri Podgorcu pa je bilo tekom bitke pobitih nadaljnih 30 Nemcov.

Na progi Sarajevo-Mestar-Neretva so partizani napadali

nemški vojaški vlak, ki je bil razstreljen in pri tem je izgubilo življenje sto Nemcev.

Partizanska edinica je tudi poškodovala progo v bližini Goricce na Primorskem.

V Idriji so partizani uničili električno centralo, ki je dovala električno silo v rudniku živega srebra.

Boji v Hercegovini

London, 29. feb. — Glasom poročila iz gl. stana maršala Tita, so Nemci vkorakali v Glino na Hrvatskem ter nadaljujejo z ofenzivo v Sloveniji in drugih predelih jugoslovanske fronte.

Glina je bila osvobojena pred par meseci po partizanskih sihah, ali sedaj je bila nemška premoč znatna in ni partizanom kazalo drugega, kot da se umaknejo in preprečijo nepotrebljne izgube življenj.

Nemci so zavzeli Glino

London, 29. feb. — Radio odaja Svobodna Jugoslavija je poročala o ljutih bojih v Hercegovini, kjer so partizani pobili sedemsto nacijskih vojakov.

Kanadski Vestnik

Poročila iz raznih naselbin, kjer bivajo in delajo Slovenci

V KIRKLAND LAKE JE DOVOLJ DELA ZA VSE KANADA UKINILA RACIONIRANJE MESA

Kirkland Lake. — William Ramsay, ki je uradnik narodne naborne službe, je na izredni seji Teek Township Council izjavil, da okrožje Kirklanda nima trenutno problema z nezaposlenostjo, čeprav hočejo nekateri elementi vojske telesne poškodbe, ki so doobili delo in zaslužek, za one tudi v Združenih državah, kaj pa, ki ne morejo zaradi kakih OPA je takoj odločila, da se skrbi ukeniti kar potreben.

V Temiskaming distriktu je registriranih samo 162 brezposelnih, kolikor mogoče normalne tri tedne nazaj. Mr. Ramsay je dejal, da je precejšen odstotek teh brezposelnih za delo ne sposobnih, bodisi začasno, ali pa trajno. Na vprašanje, koliko je brezposelnih rudarjev je Mr. Ramsay odgovoril, da okrog trideset. Od tega Stevila pa jih je petnajst, ki za delo v rovih niso več sposobni. Preostalih petnajst si prizadeva dobiti delo in začužek kje druge, ker ne bi radi sli nazaj v late indiški.

V Kirkland Lake okrožju je

samo kakih 23 rudarjev brez dela, pa še večina teh za delo v rudnikih ni sposobna. Vsi vojaki, ki so bili poslani do Kirklanda izjavili, da okrožje moy in opisčeni službe, so pa, ki ne morejo zaradi kakih OPA je takoj odločila, da se svežega govejega in svinskega mesa.

Kanada je bilo 1. marca odrejeno, da se začasno ukine racijoniranje mesa in ta odredba je takoj našla svoj odmev. Nemci so utrpljeli v ofenziv-

nih bojih v Sloveniji zadnje dne

težke izgube. Zajetega je bilo tudi precej materiala in to posebno v Hercegovini, kjer so osvobodilne čete razbile dve žezniški postaji.

Pri Gorici na Primorskem se

boji nadaljujejo in partizanski bojevni se postavljajo v branemski premoči z vso srditostjo. Tu je bilo ubitih precej nemških vojakov in častnikov.

STAROST MORJA

Geologi se že strinjajo v tem da morje v začetku sveta ni bilo slano. Slano je postalše menda samo

pozneje, ko so nosile vanj soli reke, ki imajo v svojih vo-

dah tudi sol, čeprav v vedno Rinni lahko občuduje na pri-

manjih umozinah. Na tem do-

gnanju so sloneni vsi računi glede starosti morja. Učenja

ki so ugotovili, koliko je v

morski in rečni vodi natrijeve-

ga klorida in po tem so izraču-

ali jugoslovanskega pokole-

nja. Med te spadajo bodisi tu-

rojeni ali naturalizirani jugo-

slovanski Amerikanci, ki imajo

potrebne kvalifikacije in spo-

obnost za rekonstrukcijsko in

reliefno delo.

Tisti, ki so zainteresirani v

tako delo in službo, naj se obr-

nejo pismeno v angleščini na

naslov:

LOUIS ADAMIC, Milford,

New Jersey.

ZGODOVINSKE CESTE

Zgodovinski seznam prvih kanadskih cest prikazuje, da so te v zvezi z mnogimi zgodovinskimi dogodki, kakor je pred kratkim obelodanil Narodni urad za parke, skupno z departmetom za rudnike in rudarske vire ter Kanadskim svetom za zgodovinske prostore in spomenike.

Pava važna velika ali deželna cesta v Kanadi je bila tako imenovana Champlain Road, bila odprtta za promet leta 1665 po ukazu M. de Courcelle, ki je bil imenovan, da nadomesti generala F. F. Worthytona, kot divizijski poveljnik

MLAD KANADSKI GENERAL

Ottawa. — Brigadier general George Kiching iz蒙特雷, je postal pred kratkim najmlajši kanadski general, ki je bil imenovan, da nadomesti generala F. F. Worthytona, kot divizijski poveljnik

GOJENJE RIB IN DIVJACINE SE PRIPOROČA V KANADI

Toronto. — Ontarijska fede-

racija ribolovcev in lovcev na divjačino je priporočala ontarijskemu departmantu za ribolovstvo in lov na divjačino, da

sodeluje pri imenovanju odbora,

ki bo vzel v pretres pospeševanje vprašanja najkoristnejših naravnih virov.

Organizacija je priporočala

med drugim proučevanje najboljšega načina gojenja rib v posebnih ribnikih ali gojilnicah iz katerih se potem ribe "poseje" v reke, potoke, jezera itd.

Najti način naj bi se dobro

proučilo gojenje divjačine po kanadskih bogatih gozdovih in planotah, ker bi to primašalo tudi precejšne dohodke.

Seveda bi bilo treba sprejeti

postave, ki bi protektirale divjačino in ribe, kar pomeni, da

bi se moral lastniki raznih

kempov pokoriti pravilnikom, ki bi bili uveljavljeni v svetu načrtnega gojenja boljših in finijskih rib ter divjačine, ki bi nudila boljše kože za krvno.

Draga povest

Veliki pisatelj Charles Dickens je enkrat dobil deset tisoč dolarjev za povest, katero je

spisal v dveh tednih. Deset tisočakov mu je izplačal neki newyorski list. Dickens je bil angleški pisatelj.

Iskanje pločevinaste rude

Alabama. — V okraju Coosa

je začel državni geološki oddelok preiskovati ležišča pločevinaste rude in sicer v bližini Rockforda ter Goodwatera.

Smatra se, da žila te rude ne

so bilo izredno bogata, vendar zna nuditi precej domače pločevine, ki je za vojno nujno potrebna.

Novo zalogu pričakujemo sredi marca

NOVA IZDAJA

Hammondov

S V E T O V N I

A T L A S

V njem najdete zemljevid vsega sveta, ki so tako potrebni, da morate slediti našnjim poročilom.

Zemljevidi so v barvah.

Cena 50 centov

Naročite pri: "G L A S U N A R O D A", 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

HAMMOND'S Self Revising WORLD ATLAS

20 EDITION

POD SVOBODNIM SONCEM

ROMAN — Spisal: F. S. FINŽGAR.

130

Štirje hlapci so prignali konje in hiteli z zaponami.

"Kako?" je vprašal Numida sužnja ob vozu.

"Popila je nekaj kapljic margaronevga soka in čašico vina. Sedaj spi!"

"Čuvaj jo skrbno! Na voz! Ne ve se, kakšne skrivnosti so s to deklino —" je mrmljal zase.

Na severu se je širil krvavi pas požiga. Po cesti so hiteli begunci na neosedenih konjih. Numidov spremljevalci so komaj krotilo vprego. Iz gozdov so doneli zdvojeni klisi, goved je mukala, vse je bežalo. Celo ptice so zateglo kričeč frfotale zbgane in zdramljene proti jugu nad glavami bežečih.

Numida je potegnil Radovana za laket in ga vlekel v motor, katerega niso utegnili razredeti.

"Radovan, ti se vrneš!"

"Vrnam? Ne, Numida! Bežim s teboj! K Epaftom bežim!"

"Ne smeš, ti moraš do Iztoka! Izroči mu pismo! Čuvaj ga kakor glavo! Moji spremljevalci ne smejo zvedeti, da sem priatelj Slovenov! Torej — moram bežati. Ti pa nazaj!

Radovan je menal in se obotavljal. Preden pa je mogel izgovoriti, mu je vtaknil Numida Iztokovo pismo v nedro in mu zagrozil:

"Starče, slušaj, če ti je življenje milo!"

Godec se je komaj dobro zavedel, ko je stal sam sredi motorja. Numida je pa odvihral za bežečim vozom.

ENO IN DVAJSETO POGLAVJE.

Iz ožganih hlodov se je kadil siv, smrdč dim. Krog in krog opustošenje. Celo v stepu so segali osmojeni zaklinki trave, ki jo je užgal požar. Tu in tam je še tla ruša, včasih se je posvetilo v grmu, dim se je visoko dvignil. Na holum so krakali vranji. Jastrebi na Hemu so zaduhali vonj po smojenem mesu. V jatah so priveslali in krožili nad bojščem.

Dolga in široka proga po severni Meziji je bila samo brezmejno razdejanje. Nobena koča ni več stala, vse staje so bile prazne, polja pohojena in pomandrana; celi gozdovi izpaljeni. Strašno je gospodarila vojska Slovenov. Na stotine ujetnikov je žedelo v bresupu in se poslavljalo z gremkostjo v sreu, s prekletstvom na suhih ustnicah od spaljenih domov. Kakor tovor so ležali povezani v gostih gručah pod milim nebotom in čakali usode. Meč Slovenov je pisal, pomočen v krv, vse povsod, kamor je zasegel, z divjo slastjo grozno besedo: Maščevanje! Noč je prizgala krvave plamenice in po vsem nebu je raztočila z grozno roko napisana beseda: Maščevanje! Za kosti očetov, za sreca sinov in bratov, zob za zob, glavo za glavo. Dan plačela.

Iztok je ležal sam, daleč od tolpe, vrhu griča. Ob njem nem, razvezjeni oklep in neokrvavljeni meč. Roke pod glavo, oči zaprte, uho gluha za divji raj pobesnele tolpe, ki je v omotici zmage uživala zaseženi plen.

Iztok je užival. Maščeval se je za kosti padilih Svarušičev, bratov. Toda tako maščevanje mu je bilo zoporno. To ni bila vojska, to ni bil boj, to je bili rop, naval, mandranje, kljenje zverine, požig, pohod krvi žejne divljavičine. Njegove misli so bile visoko nad krvavim plamenom, njegov snoter je bil daleč preko ožganih grobov, njegov meč ni zamahnil, odkar so se spopadli Sloveni in Huni. Tolpa je napol trudna, napol pijana dolata znaga s požirkami pobesnele strasti, on je stradal vrhu griča, njegova dušo je že jalo, njegova roka je bila trudna od brezdelja. Na dnu sreca je začutil iskreno žalost da je razvaljen Hilbudijev ostrog, da trohni on, tako vrljiv, v soteski blizu gradinščice. Da je živ! Da niso razgnane njegove kohorte! Da bi vsaj prišel kdo drug in bi se vgnezdil za Donavo! Ažbad! O! Da bi srečal vsaj Tonjuša! Tedaj bi se skrhal njegov meč, njegova roka bi ne bila trudna od brezdelja. In če bi padel on, zadnji Svarunec, kaj za to? Padel bi junak, zadet od junaka!

Iztokovo sreca je zahrepenoče ťe Hem. Zazdeleno se mu je, kakor da bi ga klicala usoda, bogovi in mu kazali proti jugu. Potem se mu je razil dvom. Usoda? Bogovi? — Ne usoda ne bogovi, nihče me ne kliče. Kliče me ljubezen do naroda in do Irene. In za glasom te ljubezen pojdem. Pojdem! Takoj do nje. Če bi moral do Aten, če bi potopal vso zimo, dobiti jo moram! Z njo in z njenim ognjem se vrnem, in potem? Z vojsko na jug, ker me kliče ljubezen!

Iztok je odločno potegnil roke izpod glave, sedel, vstal in se ozrl na bojišče in pogrišče.

Dovolj!

Na njegovem obrazu se je črtala sled studa in gneva.

Dovolj klanja! Maščevali ste se. Sedaj hočem boja. Boja, da se prestraši Upavda, ko zve, kako so pogazene legije hohlitov od Oniona.

Tako je segel po oklepnu in si ga tesno pripel okrog pris in nategnil jermenje ob ledjih. Opasal je meč, si poveznal šlem in se naravnal k telju.

"Zapodim jih domov!" Jesen se bliža. Pozimi jih vogni. Sloveni iz Bizanca zvadijo v orožju, jaz pa poiščem Ireno. In ko se vrnem, udarimo!"

Prav ko se je bližal Iztok vojski Slovenov, je zapazil, da se je dvignilo v ležišču veliko veselje. Tolpa je bučala od radosti in se gnetila krog jezdeca ki je krenil proti oboroženim letam, kjer je letorib Rado.

Kdo bi utegnil biti?

Iztok se je oprij na težki meč in motril jezdeca sredi mnogice. Kakor bi bil Hun? In vendar ni. Drugače bi drhal sprejela Hunu.

Is srede gomezečih vojniki se je razleglo:

"Plunk, plunk, plink, plunk!"

Star, a močan glas je zapel. Narod je udaril v bojno pesem.

"Radovan," je izpregovoril Iztok glasno in veselo. "Od kod ga prineslo! Prazen se vrača! No, njegovi obeti in njegove prisege, vse govorjeno v burjo."

(Nadaljevanje prihodnjic)

KAKŠNA NAJ BO JUGOSLAVIJA

Piše Matija Corel, Brooklyn, N. Y.
(Nadaljevanje)

Ja, bratje takoj je! Kdor ne bi bilo potreba beračit v Rim, da bo obsojati rusko diktaturo, ta naj pomete poprej pred svojim pragom. Veste, lagati je grdo in to se ne ujema z božjo zapovedjo. Rusija je danes naša zaveznica, zato moramo biti če že ne po katoličkih, pa vsaj po človečanskih predpisih bolj odkristosčni in kdor podpihlje intrige, ta ruši vzajemnost v bratstvu.

Pravijo: podpisali ne bomo nobene diktature, ker se z nobeno re strinjam, pa naj si bodo bolješevika ali pa kraljeva. Vsaj ne bo treba nič podpisati, ker nihče ne bo prišel sem v Ameriko proti srbsko-slovenskih separatistov da naj podpišejo, zato so tukaj drugi možje in ako se pa zgoditi, da ravno pridejo, pa takrat sprengovite pametno besedo. Ali ne veste, da razmere se samo razvijajo in ako bo strečela trmoglaveče pamet, čisto gotovo je, da se bo Jugoslavija razvila v lepo demokratično državo.

Ampak veste, fanatiki so slabli ljudje. Pa niso normalni, pa naj si bodo verski, narodni (izročni nacizma) ali pa tisti skrajni komunisti. Ja, resnica je. Tudi par komunistov je med Slovenci, ki se z njimi ne moreš pogovoriti, ampak kar naprej gode, in ako bi jim bila vrata odprta, kar naravnost bi tekli v Washington in nad Belo hišo izobesili srp in kladivo. Ampak le počasi. Laho da pride v Ameriki do bolješevizma, ako bodo na krmilu trdoglavci, ki ne bodo za narod niti storili, ampak same sebi žepe trpali, narodu pa objubljali prosperitet za volalom. Ampak tako dolgo, dokler bode Amerika v rokah takih mož, kot je predsednik Roosevelt, pod katerim se izboljšuje socijalno življenje, tako dolgo bo mejna komunizma tam daleč za Atlantikom. Ja bratje, tako mora biti! Mejna mora biti zaprta za intrigarje, ti naj ostanejo tam, kam spašajo. V Rusiji je lahko komunizem, to so njihove zadeve Ameriške zadeve bodo pa Amerikaneci sami rešili brez imortiranih sugestij. Mejna za dežele — mejna za intrigarje!

Rekli boste, da to ni mogoče, da bi se pravoslavni in rimski svečeniki združili. Ampak zgodi se bo. Danes je ta stvar seveda še malo prekisla, da bi se dala pogolniti, ampak prišel bo čas, da bode stvar dozorela in hruške bodo kar same pada na zemljo. Pomisliti je treba, da vsi popre niso enaki. Eni so bolj napredni, drugi pa bolj narazdnjaški. Poglejte na Šega Trunka in čitajte njegove spise. Pri tem vsem pa ne smemo pozabiti, da so vselej pri spremembah boljši slabe nadomestili. Simovič je bil boljši od Pavla, Mihajlovič boljši od Simoviča in Tito je boljši od Mihajloviča in seveda, kdo bo izpodnil Tita, ta mora biti boljši od njega.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Za dober vzhled bratstva pa lahko največ storijo naši svečeniki. Že od nekdaj je bila zasejana misel, da bi se pravoslavna in rimska cerkev združile. Ali ne bi bila ravno zdaj najlepša priča, ako bi si zdaj podali pravoslavni in rimski svečeniki roko? Čemu je treba razliko med srbskim in rimskim popom, ako vendar razglasajo eno vero, enega Boga in samo ene Kristove nauke? In ravno zdaj, ko imamo na razpolago Atlantski čarter, ali ne bi bilo pametno, da slovenska in hrvaška duhovščina manj so bile visoko nad krvavim plamenom, njegov snoter je bil daleč preko ožganih grobov, njegov meč ni zamahnil, odkar so se spopadli Sloveni in Huni. Tolpa je napol trudna, napol pijana dolata znaga s požirkami pobesnele strasti, on je stradal vrhu griča, njegova duša je že jalo, njegova roka je bila trudna od brezdelja. Na dnu sreca je začutil iskreno žalost da je razvaljen Hilbudijev ostrog, da trohni on, tako vrljiv, v soteski blizu gradinščice. Da je živ! Da niso razgnane njegove kohorte! Da bi srečal vsaj Tonjuša! Tedaj bi se skrhal njegov meč, njegova roka bi ne bila trudna od brezdelja. In če bi padel on, zadnji Svarunec, kaj za to? Padel bi junak, zadet od junaka!

Za dober vzhled bratstva pa lahko največ storijo naši svečeniki. Že od nekdaj je bila zasejana misel, da bi se pravoslavna in rimska cerkev združile. Ali ne bi bila ravno zdaj najlepša priča, ako bi si zdaj podali pravoslavni in rimski svečeniki roko? Čemu je treba razliko med srbskim in rimskim popom, ako vendar razglasajo eno vero, enega Boga in samo ene Kristove nauke? In ravno zdaj, ko imamo na razpolago Atlantski čarter, ali ne bi bilo pametno, da slovenska in hrvaška duhovščina manj so bile visoko nad krvavim plamenom, njegov snoter je bil daleč preko ožganih grobov, njegov meč ni zamahnil, odkar so se spopadli Sloveni in Huni. Tolpa je napol trudna, napol pijana dolata znaga s požirkami pobesnele strasti, on je stradal vrhu griča, njegova duša je že jalo, njegova roka je bila trudna od brezdelja. Na dnu sreca je začutil iskreno žalost da je razvaljen Hilbudijev ostrog, da trohni on, tako vrljiv, v soteski blizu gradinščice. Da je živ! Da niso razgnane njegove kohorte! Da bi srečal vsaj Tonjuša! Tedaj bi se skrhal njegov meč, njegova roka bi ne bila trudna od brezdelja. In če bi padel on, zadnji Svarunec, kaj za to? Padel bi junak, zadet od junaka!

Za dober vzhled bratstva pa lahko največ storijo naši svečeniki. Že od nekdaj je bila zasejana misel, da bi se pravoslavna in rimska cerkev združile. Ali ne bi bila ravno zdaj najlepša priča, ako bi si zdaj podali pravoslavni in rimski svečeniki roko? Čemu je treba razliko med srbskim in rimskim popom, ako vendar razglasajo eno vero, enega Boga in samo ene Kristove nauke? In ravno zdaj, ko imamo na razpolago Atlantski čarter, ali ne bi bilo pametno, da slovenska in hrvaška duhovščina manj so bile visoko nad krvavim plamenom, njegov snoter je bil daleč preko ožganih grobov, njegov meč ni zamahnil, odkar so se spopadli Sloveni in Huni. Tolpa je napol trudna, napol pijana dolata znaga s požirkami pobesnele strasti, on je stradal vrhu griča, njegova duša je že jalo, njegova roka je bila trudna od brezdelja. Na dnu sreca je začutil iskreno žalost da je razvaljen Hilbudijev ostrog, da trohni on, tako vrljiv, v soteski blizu gradinščice. Da je živ! Da niso razgnane njegove kohorte! Da bi srečal vsaj Tonjuša! Tedaj bi se skrhal njegov meč, njegova roka bi ne bila trudna od brezdelja. In če bi padel on, zadnji Svarunec, kaj za to? Padel bi junak, zadet od junaka!

Za dober vzhled bratstva pa lahko največ storijo naši svečeniki. Že od nekdaj je bila zasejana misel, da bi se pravoslavna in rimska cerkev združile. Ali ne bi bila ravno zdaj najlepša priča, ako bi si zdaj podali pravoslavni in rimski svečeniki roko? Čemu je treba razliko med srbskim in rimskim popom, ako vendar razglasajo eno vero, enega Boga in samo ene Kristove nauke? In ravno zdaj, ko imamo na razpolago Atlantski čarter, ali ne bi bilo pametno, da slovenska in hrvaška duhovščina manj so bile visoko nad krvavim plamenom, njegov snoter je bil daleč preko ožganih grobov, njegov meč ni zamahnil, odkar so se spopadli Sloveni in Huni. Tolpa je napol trudna, napol pijana dolata znaga s požirkami pobesnele strasti, on je stradal vrhu griča, njegova duša je že jalo, njegova roka je bila trudna od brezdelja. Na dnu sreca je začutil iskreno žalost da je razvaljen Hilbudijev ostrog, da trohni on, tako vrljiv, v soteski blizu gradinščice. Da je živ! Da niso razgnane njegove kohorte! Da bi srečal vsaj Tonjuša! Tedaj bi se skrhal njegov meč, njegova roka bi ne bila trudna od brezdelja. In če bi padel on, zadnji Svarunec, kaj za to? Padel bi junak, zadet od junaka!

Za dober vzhled bratstva pa lahko največ storijo naši svečeniki. Že od nekdaj je bila zasejana misel, da bi se pravoslavna in rimska cerkev združile. Ali ne bi bila ravno zdaj najlepša priča, ako bi si zdaj podali pravoslavni in rimski svečeniki roko? Čemu je treba razliko med srbskim in rimskim popom, ako vendar razglasajo eno vero, enega Boga in samo ene Kristove nauke? In ravno zdaj, ko imamo na razpolago Atlantski čarter, ali ne bi bilo pametno, da slovenska in hrvaška duhovščina manj so bile visoko nad krvavim plamenom, njegov snoter je bil daleč preko ožganih grobov, njegov meč ni zamahnil, odkar so se spopadli Sloveni in Huni. Tolpa je napol trudna, napol pijana dolata znaga s požirkami pobesnele strasti, on je stradal vrhu griča, njegova duša je že jalo, njegova roka je bila trudna od brezdelja. Na dnu sreca je začutil iskreno žalost da je razvaljen Hilbudijev ostrog, da trohni on, tako vrljiv, v soteski blizu gradinščice. Da je živ! Da niso razgnane njegove kohorte! Da bi srečal vsaj Tonjuša! Tedaj bi se skrhal njegov meč, njegova roka bi ne bila trudna od brezdelja. In če bi padel on, zadnji Svarunec, kaj za to? Padel bi junak, zadet od junaka!

Za dober vzhled bratstva pa lahko največ storijo naši svečeniki. Že od nekdaj je bila zasejana misel, da bi se pravoslavna in rimska cerkev združile. Ali ne bi bila ravno zdaj najlepša priča, ako bi si zdaj podali pravoslavni in rimski svečeniki roko? Čemu je treba razliko med srbskim in rimskim popom, ako vendar razglasajo eno vero, enega Boga in samo ene Kristove nauke? In ravno zdaj, ko imamo na razpolago Atlantski čarter, ali ne bi bilo pametno, da slovenska in hrvaška duhovščina manj so bile visoko nad krvavim plamenom, njegov snoter je bil daleč preko ožganih grobov, njegov meč ni zamahnil, odkar so se spopadli Sloveni in Huni. Tolpa je napol trudna, napol pijana dolata znaga s požirkami pobesnele strasti, on je stradal vrhu griča, njegova duša je že jalo, njegova roka je bila trudna od brezdelja. Na dnu sreca je začutil iskreno žalost da je razvaljen Hilbudijev ostrog, da trohni on, tako vrljiv, v soteski blizu gradinščice. Da je živ! Da niso razgnane njegove kohorte! Da bi srečal vsaj Tonjuša! Tedaj bi se skrhal njegov meč, njegova roka bi ne bila trudna od brezdelja. In če bi padel on, zadnji Svarunec, kaj za to? Padel bi junak, zadet od junaka!

Za dober vzhled bratstva pa lahko največ storijo naši svečeniki. Že od nekdaj je bila zasejana misel, da bi se pravoslavna in rimska cerkev združile. Ali ne bi bila ravno zdaj najlepša priča, ako bi si zdaj podali pravoslavni in rimski svečeniki roko? Čemu je treba razliko med srbskim in rimskim popom, ako vendar razglasajo eno vero, enega Boga in samo ene Kristove nauke? In ravno zdaj, ko imamo na razpolago Atlantski čarter, ali ne bi bilo pametno, da slovenska in hrvaška duhovščina manj so bile visoko nad krvavim plamenom, njegov snoter je bil